

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
T.a.v. de heer mr. J.P.H. Donner
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

telefoon 070-312 92 45
fax 070-312 92 33

e-mail griffier@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 10 februari 2009

betreft Herziening zwangerschapsrichtlijn

Geachte heer Donner,

In de vergadering van de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 3 februari jl. was de *Richtlijn tot wijziging van Richtlijn 92/85/EEG van de Raad inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie* aan de orde. Bij die gelegenheid hebben de fracties van de PvdA en GroenLinks enkele vragen ingebracht, welke worden ondersteund door de fractie van de SP.

Bij de leden van de PvdA-fractie bestaat onduidelijkheid over de appreciatie van het richtlijnvoorstel door de regering. Staat de regering nu 'negatief' tegenover het voorstel (kopje boven proportionaliteit) of 'vooralsnog negatief'?

Is de voorwaarde om aan te tonen dat een verlenging van het zwangerschaps- en bevallingsverlof (van 16) naar 18 weken noodzakelijk is in verband met de veiligheid en de gezondheid van moeder en kind, überhaupt haalbaar? Zo ja, aan wat voor type bewijslevering denkt de regering dan? Zo nee, betekent het stellen van die voorwaarde dan niet feitelijk dat Nederland, door het stellen van zo'n voorwaarde, aangeeft dat zij de richtlijn vanuit een oogpunt van proportionaliteit niet wenst?

Waarom baseert de regering het (vooralsnog) negatieve oordeel uitsluitend op de grondslag van de bescherming van moeder en kind en niet ook, zoals de Europese Commissie doet, op de bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen in werkgelegenheid en beroep? Heeft de regering twijfels bij het standpunt uit de toelichting bij het richtlijnvoorstel dat de verbeterde richtlijn zal bijdragen tot een betere combinatie van werk, privéleven en gezin, of heeft zij die twijfels niet, maar acht zij dit element in het licht van de onderhavige richtlijn niet relevant?

Het was de leden van deze fracties opgevallen dat de regering zich ook al verzet tegen het Europese initiatief om te komen tot een richtlijn ter bescherming van zwangere zelfstandigen. Is de regering niet beducht voor de signaalwerking die van beide type bedenkingen uitgaat, namelijk dat Nederland zich niet langer kan vinden in de voortrekkersrol van de Europese Unie in de bevordering van de gelijke kansen van mannen en vrouwen in de arbeid?

datum 10 februari 2009

blad 2

De leden van GroenLinks valt op dat de regering haar bezwaar tegen verlenging van het zwangerschapsverlof alleen baseert op haar veronderstelling dat dit om gezondheidsredenen voor moeder en kind niet nodig is.

De Europese Commissie echter noemt twee andere belangrijke doelstellingen: vergroten van de gendergelijkheid en het doel van de Lissabonstrategie om de arbeidsparticipatie te bevorderen. De Europese Commissie gaat er van uit dat een langer zwangerschapsverlof vrouwen ervan weerhoudt om de arbeidsmarkt te verlaten, waardoor het tegemoetkomt aan beide doelstellingen.

Volgens de Europese Commissie is haar voorstel om de combineerbaarheid van werk, privéleven en gezinsleven vast te stellen, noodzakelijk en passend om bovengenoemde doelstellingen te realiseren. Hoe beoordeelt de regering het Commissievoorstel ten aanzien van deze doelstellingen? Zou de regering daarbij willen ingaan op de diverse positieve adviezen die de Europese Commissie in de raadplegingsprocedure heeft ontvangen, waaronder het Raadgevend Comité voor gelijke kansen van mannen en vrouwen?

De Europese Commissie vermeldt dat in 16 van de 27 lidstaten een zwangerschapsverlof geldt van langer dan 16 weken. Is de regering het met de leden van GroenLinks eens dat een hogere bescherming in een aantal lidstaten bedreigend is voor een noodzakelijk level playing field op de interne markt? En zo ja, is het dan niet logisch om het hogere beschermingsniveau als maatstaf te nemen bij harmonisatie, en niet een lagere rechtspositie?

De Europese Commissie noemt eveneens als argument dat een langer verlof een positief effect zal hebben op de gezondheid van de moeder en de band met het kind. De regering acht dit argument te mager onderbouwd. Is de regering bereid om haar standpunt te herzien wanneer de Europese Commissie hier meer feiten voor zou kunnen aandragen? Wat vindt de regering van het argument van de Europese Commissie dat vrouwen bij een langer verlof naar verwachting minder vaak ouderschapsverlof zullen opnemen, wat de zekerheid bij werkgevers zal vergroten?

De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid zien de antwoorden op de gestelde vragen met belangstelling tegemoet,

Hoogachtend,

De voorzitter van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

S.J. van Driel